

ת"פ 52381/12/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2019

ת"פ 52381-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות - משטרת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

על ידי ב"כ עו"ד אמיר קמחי ואילנית בן

עזרא

הנאשם

גזר דין - ללא הרשעה

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד 1989, הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים ביום 14.06.2017, לפיו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לשירות המבחן. סוכם, כי המאשימה תגבש עמדתה העונשית לאחר קבלת התסקיר.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 2016 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בדירה ברחוב ++++ בשכונת '++++' ב+++, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה וזאת במטרה להפחידה ולהקניטה.

באותן נסיבות, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, נוכח רצונו להינשא לאשה נוספת, דרש הנאשם מהמתלוננת שתוותר על ילדיהם המשותפים. לאחר מכן דרש מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה, ומשזו סירבה, איים עליה באומרו: "אם לא תביאי לי את הפלאפון אני אראה לך מה זה, ודברים שעדיין לא ראית". המתלוננת נמלטה מהדירה והלכה לבית שכנתה, ראנה זאלום.

מהאישום השני עולה, כי ביום 2016 סמוך לשעה 01:00, בדירה ברחוב ++++ בשכונת '++++' ב+++, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה וזאת במטרה להפחידה ולהקניטה.

באותן נסיבות, העיר הנאשם את המתלוננת וביקש ממנה להכין לו משהו לאכול. המתלוננת השיבה שהיא עייפה וביקשה לחזור לישון. הנאשם איים על המתלוננת באומרו "אני רוצה להרוג אותך אם לא תעשי מה שאני אומר לך", וכן: "אני יראה מה זה לך ולאבא שלך ויכניס אותך כמו בכלא".

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. האחד מיום 31.12.2017, והשני מיום 24.10.2018. לצורך הכנת התסקירים קיים שירות המבחן פגישות עם הנאשם ועם המתלוננת.

מהתסקיר הראשון מיום 31.12.2017 עולה, כי הנאשם הוא בן 28, נשוי עם אשתו המתלוננת מזה כ-8 שנים. הנאשם עובד כחשמלאי בתים ראשי ובעל רישיון מקצוע ממשרד העבודה והרווחה. הוא עובד במקצועו מזה מספר שנים שבמהלכן עבר מספר רב של קורסים והשתלמויות בתחום עבודתו.

המתלוננת מסרה, כי בשנים הראשונות לנישואיהם שררו ביניהם יחסים תקינים וחיוביים ללא קשיים מיוחדים וללא שימוש באלימות. עם זאת, לדבריה, לפני כשנתיים התעוררו ביניהם קשיים ומתחים ביחסי הזוגיות והם נקלעו למשבר קשה. שני בני הזוג הסבירו כי הגורם להידרדרות במצב הוא התערבות יתר של שכנים וקרובי משפחה בחייהם הזוגיים והמשפחתיים ועל רקע חשדות המתלוננת כי הנאשם מעוניין לשאת אשה שנייה. שירות המבחן התרשם כי ברקע להתדרדרות עומדת גם מערכת היחסים המתוחה בין הנאשם לבין משפחתה של המתלוננת. המתלוננת ציינה, כי מאז החלו ההליכים המשטריים והמשפטיים כנגד הנאשם, חל שינוי משמעותי מאוד ביחסו כלפיה, וכי מאז הוא הפסיק להשתמש באלימות נגדה.

באשר לעברו הפלילי והעבירה הנוכחית מציין קצין המבחן, כי לנאשם אין עבר פלילי קודם, שירות המבחן מציין, וכי הנאשם קיבל על עצמו אחריות למעשיו וביטא צער וחרטה שנראים כנים. לדבריו, כיום הוא חש כי הוא והמתלוננת עברו בשנתיים האחרונות תהליך של התבגרות ובשל רגשית, והם למדו מטעויותיהם והפיקו לקחים.

עוד ציין קצין המבחן שהנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל רצון, שאיפות, יכולות וכוחות לנהל אורח חיים תקין. אלה באים לידי ביטוי בהשקעת מאמצים רבים בלימודים ובעבודה, ובסיפוק צורכי הפרנסה של משפחתו. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מתקשה להתמודד בדרכים מקובלות עם מצבים שנחווים על ידו כמתסכלים ומלחיצים, דבר המהווה גורם סיכון להישנות העבירה. מנגד, התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשטריים והמשפטיים שנוהלו נגד הנאשם עד כה מהווים עבורו גורם מרתיע, חידוד גבולות המותר והאסור, והמחשת הפסול שבמעשיו. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום ולהמשך חיים זוגיים ומשפחתיים תקינים ללא שימוש באלימות. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 150 של"צ וזאת בשילוב מאסר על תנאי.

בתסקיר המשלים מיום 24.10.2018 מציין שירות המבחן, כפי שציין בתסקירו הראשון, כי הנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל רצון, שאיפות ויכולת וכוחות לניהול אורח חיים תקין, וכי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות בעייתיים מגובשים וקבועים. עם זאת, ציין שוב שירות המבחן כי במצבים שנחווים על ידי הנאשם כמלחיצים ומרגיזים הוא מתקשה להתמודד בדרכים מקובלות ונוטה להגיב בצורה אימפולסיבית ותוקפנית ולפעמים אף אלימה. עם זאת התרשם שההליכים המשטריים והמשפטיים בעניינו המחישו עבורו את חומרת מעשיו וחידדו עבורו את גבולות האסור והמותר. כמו כן התרשם שירות המבחן, כי החרטה והצער שהביע על התנהגותו האלימה כלפי אשתו הם כנים. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום ולהמשך חיים זוגיים ומשפחתיים נורמטיביים וללא שימוש באלימות.

לעניין ההרשעה שירות המבחן התרשם שהרשעת הנאשם בדין עלולה להביא נזק לעבודתו כחשמלאי ראשי ובעל רישיון מקצוע ממשרד העבודה, ולמנוע ממנו בהמשך מלעבוד במקומות ציבוריים וממשלתיים.

לאור זאת, מעדכן שירות המבחן את המלצתו, ממליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין, ולהטיל עליו עונש של ביצוע של"צ בהיקף של 150 שעות לצד עונש מותנה.

הטיעונים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה, כי במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי של שמירת התא המשפחתי ופגע בו פגיעה אנושה. לשיטתה, יש לקבוע את מתחם הענישה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל שיכול שירוצה בעבודות שירות. לעניין העונש המתאים טענה המאשימה, כי אומנם עומדת לזכותו של הנאשם העובדה כי הודה במעשיו, גילו הצעיר

והתסקיר החיובי ברובו, ומנגד, עומדת לחובתו העובדה ששירות המבחן ציין שהתנהגותו של הנאשם אימפולסיבית ודפוסיו עלולים להביא להישנות העבירה בעתיד.

באשר לשאלת ההרשעה טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם אינו עומד בתנאים לאי הרשעה. לשיטתה, חומרת העבירה והעובדה שהנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי ולא תמך טענתו בראיות לא מאפשרים לבטל הרשעתו. לעניין זה הפנתה לרע"פ 5949/17, ולרע"פ 619/18. לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, ולהטיל עליו, בנוסף לרכיבי הענישה שהמליץ עליהם שירות המבחן, גם עונש מאסר על תנאי.

מנגד, ציין ב"כ הנאשם בפתיח דבריו כי לנאשם והמתלוננת נולד ילד לפני כחודשיים. הוא טען כי בני הזוג חזרו לחיים תקינים ומאושרים וכי הצליחו להתגבר על המשבר שחוו בחיי הזוגיות שלהם, והראיה לכך היא שנולד להם ילד נוסף. הוא הוסיף וטען כי כתב האישום תוקן ונותרו בו שתי עבירות איומים בלבד, וכי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר. באשר לתסקיר, טען ב"כ הנאשם כי התרשמות שירות המבחן מהנאשם היא חיובית מאוד, ההליך המשפטי תחם עבורו את האסור והמותר, וסיכויי שיקומו גבוהים מאוד. עוד הוסיף, כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש סליחה עליהם.

באשר לשאלת ההרשעה טען ב"כ הנאשם, כי מרשו עובד כחשמלאי במקומות ממשלתיים וציבוריים וכי הרשעתו בדיון עלולה לגרום לו נזק ממשי לפרנסתו כך שלא יוכל לעבוד במקומות אלה. עוד הוסיף כי הרשעה בדיון תביא לפגיעה לא רק בנאשם עצמו, אלא גם במשפחה כולה ובמתלוננת, אשר אינה עובדת ומסתמכת על השתכרותו של הנאשם, ולכן, אין זה מאינטרס הציבור להרשיעו. מפנה לעניין זה לת"פ 3911-06-16, שם, לדבריו, בעבירה חמורה יותר, ביטל בית המשפט את הרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם שב והזכיר לעניין זה את סיכויי השיקום הגבוהים כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ואת העובדה כי שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו ולהסתפק בהטלת 150 של"צ. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

בדבריו האחרונים אמר הנאשם כי הוא מבקש סליחה על כל מה שקרה וכי עבר את כל התקלות שהיו בחייו, חזר לבנות את הבית מחדש וכי נולד להם תינוק חדש. הנאשם טען כי הרשעתו בדיון תפגע ביכולתו להתפרנס.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להעיד, באופן חריג, את המתלוננת. בית המשפט אפשר למתלוננת להעיד, ולצדדים להשלים את טיעוניהם לעונש ביום שנקבע להיום.

4. בדיון מהיום העידה המתלוננת אשר ציינה כי בשנים האחרונות החיים המשותפים בין בני הזוג הינם רגילים וטיבעיים ואין כל מחלוקת בין ביניהם. הנאשם מתנהג אליה בכבוד ובאהב, העוד ציינה כי היא אינה עובדת ואם בעלה יורשע הדבר יפגע בפרנסת המשפחה ועלול להשפיע על הנאשם בעבודתו.

שאלת אי ההרשעה

5. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הכללים בסוגיית אי ההרשעה. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר הדין לתוצאה של אי הרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה (רע"פ 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**). ההלכה הפסוקה קובעת, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ושנית, סוג העבירה, בנסיבות המקרה המסוים, מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פ"ד נב(ד) 337).

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי הימנעות מהרשעה הנה בגדר "חריג שבחריגים" והיא תיעשה במקרים יוצאי דופן

בהם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם.

אך לאחרונה, שב בית המשפט המחוזי והדגיש בפסק דינו (ע"פ 64851-12-17 **ינון נגד מדינת ישראל**, (מפי כב' סגן הנשיא יורם נועם, ר' פרידמן פלדמן ו-א' אברבנאל) כי שאלת הנזק הקונקרטי נבחנת באופן ספציפי בכל מקרה ומקרה.

גם לפני מספר שבועות שב בית המשפט העליון (רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** מיום 18.11.18) וחזר על ההלכה הידועה כי על הנאשם להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו וכי סוג העבירה בנסיבותיה הספציפיות מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

במקרה דנן, אני סבור שמדובר במקרים שנמצאים ברף הנמוך של העבירות. מדובר בשתי עבירות של איומים. נסיבות העניין מלמדות כי הנאשם, בשני מקרים שונים, איים על המתלוננת איומים כלליים. לנאשם אין עבר פלילי, מאז המקרים לא הסתבך שוב בפלילים ולא היתה תלונה כלשהי מצד המתלוננת. הנאשם והמתלוננת מנהלים כיום, שנתיים וחצי מאז האירוע האחרון, אורח חיים תקין ונורמטיבי ונולד להם לאחרונה ילד נוסף.

בנוסף, העידה המתלוננת ובעדותה ציינה כי בשנים האחרונות החיים המשותפים בין בני הזוג הינם רגילים וטיבעיים ואין כל מחלוקת בין ביניהם. הנאשם מתנהג אליה בכבוד ובאהב, העוד ציינה כי היא אינה עובדת ואם בעלה יורשע הדבר יפגע בפרנסת המשפחה ועלול להשפיע על הנאשם בעבודתו.

התסקיר המשלים בעניינו של הנאשם היה חיובי. מהתסקיר עלה, כי ההליכים המשפטיים תחמו עבור הנאשם את גדרי האסור והמותר, הוא הבין את חומרת מעשיו והביע חרטה וצער כנים. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד באופן מסודר בתחום החשמל. בהתאם לכך קבע שירות המבחן כי הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע בהמשך פרנסתו, והמליץ לאור כך, להימנע מהרשעתו.

שוכנעתי, כפי ששוכנע גם קצין המבחן, כי הרשעת הנאשם בדין תפגע ביכולת ההשתכרות שלו בהווה ובעתיד, זאת בהיותו חשמלאי מוסמך והרשעה בדין תמנע ממנו אפשרות עבודה במוסדות ציבוריים. אני סבור, כי בנסיבות המקרה, אי הרשעה לא תיפגע בהרתעת הנאשם או בהרתעת הרבים וכי במקרה זה האינטרס הציבורי יכול לסבול את אי הרשעתו של הנאשם. הוכח בפני מעל לכל ספק, כי הרשעתו בדין תפגע בו פגיעה חמורה ויגרם לו נזק קונקרטי, כפי שציין שירות המבחן וכן סיגוריו המלומדים.

עוד אציין את דברי כב' השופט גרוסקופף בשבתו בבית המשפט המחוזי בעפ"ג מרכז 44406-12-11 פורסם בנבו מיום 16.2.12 את הדברים הבאים: **"לאור חשיבותו העקרונית של הנושא, אבקש להדגיש כי לשיטתי, כאשר מדובר באדם נורמטיבי, אשר ההרשעה מתייגת אותו כעבריין הרי שדי בעצם התיג האמור כדי להוות נזק חמור וברור במוכן של הלכת כתב. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהסטיגמה של בעל "הרשעה פלילית" היא כשלעצמה סנקציה פלילית בעבור מיש טרם הורשע בפלילים..."**

בנסיבות אלה, ולאור הפסיקה שהובאה לעיל, סבור אני שהנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת 'כתב' המפורסמת, ובנסיבות המקרה, האינטרס הציבורי מאפשר ויתור על הרשעה.

נוכח כל האמור אני קובע כדלקמן:

א. ההרשעה שניתנה ביום 14.06.2018 מבוטלת.

ב. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן תוך 21 יום ותדווח לבית המשפט ללא צורך בדיון.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת איומים וזאת למשך שנה מהיום.

העתק ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י' שבט תשע"ט 16 ינואר 2019 במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דניאל זוהר, וגב' עדי שוהם מתמחה, עו"ד אמיר קמחי, ועו"ד אילנית, הנאשם וב"כ עו"ד אמיר קמחי וגנית בן עזרא.